Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: Openbaring 1, 12 - 20

Broeders en zusters,

1. **Votum**
2. **Zegengroet**
3. **Zingen : Lied 320 : 1 - 4**
4. **Gebed voor de opening van het Woord**
5. **Schriftlezing : Openbaring 1 : 1 - 20**
6. **Zingen : Psalm 115 : 2 en 6**
7. **Tekst : Openbaring 1 : 12 – 20**
8. **Na eerste punt: Gezang 2 : 1 en 2**
9. **Na tweede punt: Gezang 2 : 3 en 4**
10. **Zingen : Gezang 2 : 5**
11. **Dankzegging en gebed**
12. **Slotzang : Gezang 40 : 1 en 2**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

Het boek Openbaring heeft de naam onder ons dat het een heel moeilijk boek is. Misschien hebt u het voor uzelf al afgedaan als een onbegrijpelijk boek. Mogelijk heeft de lezing van het eerste hoofdstuk daarnet u ook weer in die mening bevestigd. Toch is dit eerste hoofdstuk echt niet onbegrijpelijk als je even de opbouw ervan door hebt. Om die opbouw te doorzien is het goed om te beginnen in vers 10 en 11. Daar vertelt Johannes dat hij, terwijl hij op Patmos was, in geestvervoering kwam op de dag van de Here, en hij achter zich een luide stem hoorde. Een stem als van een bazuin, de tegen hem zei: Hetgeen u ziet, schrijf dat in een boek en zend het aan de zeven gemeenten: naar Efeze, en naar Smyrna, enz. Johannes moest dus in een boekrol alles opschrijven was hij zag en zou zien. En dat boek moest hij, zodra het af was naar deze zeven gemeenten sturen. En dat is was Johannes dan ook gedaan heeft. Hoe we dat weten, jongens en meisjes? Dit bijbelboek Openbaring is het boek dat Johannes van de Here moest schrijven. En het is dit boek dat hij in overeenstemming met de opdracht van de Here aan de zeven gemeenten heeft gestuurd. Kijk maar in vers 4. Daar heeft Johannes geschreven: Johannes aan de zeven gemeenten in Asia. En in de eerste verzen van dit boek laat hij zijn lezers weten wat ze in dit boek zullen vinden. Namelijk een openbaring van Jezus Christus, een openbaring die God aan zijn Zoon gegeven heeft om zijn dienstknechten (dat zijn de gelovigen op aarde) te laten weten wat er binnenkort gaat gebeuren. De schuin gedrukte kopjes boven bijbelgedeelten zijn niet altijd even goed gekozen, maar hier geven ze goed aan wat de zin is van de diverse verzen. De eerste drie verzen vormen het opschrift van het boek. Ze vormen als het ware de tekst op de kaft van het boek. In de verzen 4 tot en met 8 vinden we dan inderdaad de aanhef. Waarin Johannes zich als de schrijver voorstelt en duidelijk maakt voor wie dit boek bedoeld is. En waarin hij in naam van de Here Jezus de gemeenten groet. Je zou kunnen zeggen het is bladzijde 3 van het boek. En bij vers 9 begint het boek dan echt. Waar Johannes gaat vertellen wat hem overkwam op die zondag op het eiland Patmos toen hij in geestvervoering raakte. Waar hij vertelt van de opdracht die hij kreeg en wat hij vervolgens zag toen hij zich had omgekeerd om te zien wie tegen hem gesproken had. Hoe hij toen de Here Jezus Christus zag. Ik heb de tekst voor de preek als volgt samengevat:

Johannes ontmoet zijn ten hemel gevaren Meester.

Bij die ontmoeting zag hij de Here Jezus Christus

1 als de goddelijke Christus,

2 als de opgestane Jezus,

3 als de zorgzame Heer.

Allereerst zullen we zien dat Johannes de Here ziet als de goddelijke Christus. Als Johannes de geweldige stem hoort die tot hem spreekt, doet hij wat wij allemaal automatisch zouden doen. Hij draait zich om om te kijken wie er tegen hem spreekt. En wat hij toen zag, had hij nog nooit in zijn hele leven gezien. En hij had in de periode dat de Here Jezus nog op aarde was heel wat bijzondere dingen gezien. Zoveel onvoorstelbare wonderen had hij de Here Jezus zien doen. Maar wat hij zag nu iets wat hij nog nooit had gezien. Zoveel heerlijkheid, zoveel glans, zoveel schoonheid, zoveel majesteit.

Hij zag zeven gouden kandelaars. En midden tussen die kandelaars, die blijkbaar in een cirkel stonden, stond iemand als een mensen zoon. Daar stond dus iemand met een menselijke gestalte. En die persoon droeg een gewaad, dat tot aan de voeten reikte. Typische kleding voor een koning of hogepriester. Gewone mensen droegen ook wel lange gewaden maar nooit tot op de voeten. Want dan zou een dergelijke gewaad er binnen de kortste keren ontzettend vies uitzien met die onverharde wegen en de stoffige straten. Uit het kleed spreekt al de hoge positie van deze persoon.

Deze hoge positie wordt nog eens onderstreept door de gouden gordel die Hij om zijn borst droeg. Normaal droegen de mensen hun gordel om hun middel. Dan bleven de kleren goed op hun plaats zitten als ze aan het werk waren. Maar deze persoon droeg de gordel op borsthoogte als teken van zijn hoge waardigheid. Een waardigheid die een extra accent krijgt doordat de gordel van goud was. Vaak waren de gordels van stof of leer. Rijke mensen hadden soms een gordel die met goud verfraaid was. Maar deze gordel was geheel van goud. Goud dat schitterde in het licht van de kandelaars.

Vervolgens ziet Johannes dat zijn hoofd en haren wit waren als witte wol, als sneeuw. We moeten bij het hoofd dat wit was als witte wol waarschijnlijk niet denken aan de kleur van de huid, maar aan de kleur van zijn baard en snor. Dat zijn hoofd- en gezichtshaar wit zijn als witte wol, wijst zowel op de heiligheid van deze persoon, maar ook op zijn wijsheid die het gevolg is van zijn hoge leeftijd. Zonder dat daarbij gezegd

is dat deze persoon er ook verder oud uit zag, in de zin dat zijn huid er oud en rimpelig uitzag. Wel dragen deze witte baard en dit witte hoofdhaar bij aan de waardigheid die deze persoon uitstraalt. Deze persoon is bijzonder hoog en is vol van kennis en wijsheid. Je hoeft echt niet te proberen deze persoon te misleiden.

Mocht ondanks zijn waardige verschijning het toch nog in iemands hoofd opkomen om Hem te willen misleiden dan is één blik in zijn ogen genoeg. Want dat zijn geen gewone ogen. Dit zijn ogen als van een vuurvlam. Deze ogen dringen door tot in de diepste en donkerste plekken van de wereld. Niets wat er gebeurd is en van wat er gaat gebeuren ontgaat Hem. Niets van wat er zelfs in de donkerste hoeken van een menshart leeft, is voor Hem verborgen. Hij kijkt zo door je heen. Heel je hart, je gevoelens en gedachten liggen open en bloot voor Hem.

Verder ziet Johannes dat zijn voeten als van koperbrons waren, als in een oven gloeiend gemaakt. Zijn voeten waren als gloeiend metaal. Waar Hij zijn voeten zet, verbrandt en verschroeit Hij alles wat niet edel en alles wat niet goed is. De basis is stevig en niets zal Hem aan het wankelen brengen. Integendeel, alles en iedereen die zich tegen Hem verzet, zal verbrand en verpletterd worden onder zijn voeten.

En als Hij zijn mond opende om te spreken, dan was het geluid van zijn stem, het geluid als van vele wateren. Als het geluid van een grote en krachtige rivier die zich een weg baant en zich door niets laat tegenhouden. Niemand kan zich voor dit geluid afsluiten. Zo sterk en machtig is het. Zelfs al stop je je oren dicht, dan dringt het nog tot je door en voel je de trilling van de stem helemaal door je lijf gaan. Zo machtig is en krachtig in zijn stem.

Verder beschrijft Johannes dat Hij zeven sterren in zijn rechterhand had en uit zijn mond een tweesnijdend scherp zwaard kwam. Een tweesnijdend zwaard is een zwaard zoals wij dat kennen van plaatjes en films van ridders. In tegenstelling tot het oosterse kromzwaard dat net als de messen die wij aan tafel gebruiken, aan een kant stomp was, is dit zwaard aan beide kanten vlijmscherp. Het gaat door alles heen. Dit zwaard is symbool van rechterlijke macht en oordeel. Het zwaard wordt gevoerd om scheiding te maken tussen de mensen die onrechtvaardig zijn aan de ene kant en de rechtvaardigen aan de andere kant. En dit vlijmscherpe zwaard zal dit met een bijzondere precisie en doeltreffendheid doen.

En Johannes eindigt dan de beschrijving van de Here Jezus met te schrijven dat zijn aanzien leek op de zon die in haar kracht schijnt. Het licht van zijn verschijning was zo schitterend, zo fel, dat hij er bijna niet naar kon kijken.

Zo ziet Johannes de Here Jezus terug nadat zij elkaar voor het laatst hadden gezien bij de Hemelvaart van de Here. De Here had toen al wel een verheerlijkt lichaam, maar Hij was nog niet bekleed met zijn hemelse heerlijkheid. Maar hier ziet Johannes de Here Jezus in zijn goddelijke en hemelse pracht. Zo prachtig, zo mooi. Maar ook zo heilig, machtig en diep indrukwekkend. Dat Johannes als dood voor de voeten van de Here Jezus valt. Johannes ervaart wat ook Jesaja heeft ervaren toen hij de Here op zijn troon zag. Namelijk hoe klein, nietig en vuil je bent in vergelijking met de grote God van hemel en aarde. Dat in de eerste plaats. Johannes ziet de Here Jezus als de goddelijke Christus.

Zingen : Gezang 2 : 1 en 2

In de tweede plaats zullen we zien dat Johannes de Here ook zag als de opgestane Jezus. Terwijl Johannes daar als dood voor de voeten van de Here Jezus ligt, gaat de Here Jezus naar hem toe en legt zijn rechterhand op hem en zegt tegen hem dat hij niet bang moet zijn. Door zijn rechterhand op Johannes te leggen, maakt de Here duidelijk dat Hij innerlijk niet veranderd is. Hij verschijnt hier nu wel in zijn grote pracht en macht, maar dat betekent niet dat Hij innerlijk veranderd is. Nog altijd heeft Hij zijn discipel Johannes lief. Nog altijd heeft Hij hem graag in zijn nabijheid. Hij is de Here Jezus. Hij is de eerste en de laatste. Hij is de Christus zoals Johannes die overal in de wereld bekend heeft gemaakt. De Zoon van God. De eerste en de laatste. De alfa en de omega. Waarmee de Here Jezus wijst op zijn goddelijkheid. Precies zoals Johannes dat heeft gedaan in zijn evangelie. In den beginne was het Woord, en het Woord was bij God en het Woord was God. Door Wie alle dingen zijn geworden. Het waarachtige licht van de wereld. Hij is het die hier bij je staat Johannes. En zoals vroeger zo vaak is gebeurd, zo raak ik je ook nu aan. Wees maar bang. Ik ben niet veranderd al zie je Mij nu in een verschijning die je niet eerder hebt gezien.

Ik ben dezelfde. Ik ben het die dood geweest is. Die voor jouw zonden en voor de zonden van ieder die in Mij gelooft is gestorven. Waar de Here Jezus Zich in zijn uiterlijke verschijning toont als de heerlijke Ambtsdrager, in zijn koninklijke en priesterlijk gewaad, en zo laat zien dat Hij de Christus is. Daar toont Hij Zich in zijn

Woord als de man die Johannes heeft leren kennen als Jezus van Nazareth. Die stierf aan een kruis dat was opgericht op de Golgotha vlak buiten de muren van Jeruzalem. Die begraven is, maar die op de derde dag ook is opgestaan uit de doden. En nooit meer zal sterven. Hij is het die de dood heeft overwonnen. Ja, de macht heeft over de dood en het dodenrijk. Want zie maar, de sleutels van dood en dodenrijk zijn in mijn bezit. Bent u bang Johannes te zullen sterven omdat u Mij nu in mijn hemelse heerlijkheid ziet. Wees maar niet bang. Ik ben Jezus uw Verlosser. Ik ben het die u heb gered van dood en graf. In mijn liefde voor u. Weet u maar veilig en geborgen bij Mij zoals vroeger. En zelfs al zou de dood u grijpen, Ik heb de macht over de dood. Ik heb de sleutels van het dodenrijk en zal de poorten ervan openen om u te bevrijden. Zo maakt Christus aan Johannes zijn dienaar duidelijk dat Hij nu wel verhoogd is, maar van binnen nog steeds dezelfde is. Hij is de opgestane Jezus, de Verlosser uit de dood. Dat in de tweede plaats.

Zingen: Gezang 2 : 3 en 4

In de derde plaats zullen we zien dat Johannes de Here ook zag als de zorgzame Heer. Deze verschijning van de Here Jezus aan zijn geliefde apostel was niet zonder bedoeling. Hij kwam niet voort uit een verlangen van de Here om Johannes weer eens te zien of zo. Nee, de Here Jezus Christus verschijnt hier aan Johannes omdat Hij een bijzondere opdracht voor Johannes had. Want Hij heeft een boodschap voor zijn bruid. Voor de kerk waar Hij zijn leven voor heeft gegeven om haar te redden uit de klauwen van de duivel. Johannes moet opschrijven wat hij gezien heeft, wat is en wat hierna gebeuren zal. Met hetgeen hij gezien heeft, bedoelde de Here Jezus zijn verschijning aan Hem. Met hetgeen is, bedoelde Hij de toestand van de zeven gemeenten. En met wat gebeuren zal na deze, bedoelde de Here Jezus al die dingen die Johannes straks nog te zien krijgt. Dat moet hij allemaal opschrijven met het oog op die kerk, de bruid van deze zijn Here. Zodat die kerk weet waar de Here Jezus mee bezig is en weet wat er staat te gebeuren. De Here Jezus verschijnt hier aan Johannes met het oog op zijn gemeente.

De bruid, die de Here Jezus Christus zo lief is en die Hij nooit alleen laat. Want zie, de zeven kandelaren waar Hij tussen loopt, zijn symbool voor de kerk die de Here Jezus over de aarde vergadert. Elke dag is Hij in het midden van zijn gemeenten op aarde. Hij ziet wat in zijn kerk gebeurt. Hij hoort wat daar wordt gezegd. Over sommige dingen verheugt de Here Zich maar over andere dingen is Hij boos en teleurgesteld. Daar zal

Hij het straks ook over hebben in de brieven die Hij aan de zeven gemeenten gaat sturen. Deze gemeenten die het beeld zijn van de kerk over de hele aarde. Zoals de zevenarmige kandelaar die in het heilige van de tabernakel stond het volk Israël vertegenwoordigde, zo vormen de zeven kandelaars de kerk over de hele wereld.
En dat is ook de reden dat ik voor deze dienst op Oudejaarsavond deze tekst heb uitgezocht. We hebben als gemeente geen eenvoudig jaar achter de rug. Opnieuw hebben we diverse gezinnen zien vertrekken naar een andere kerk. We hebben twee vacatures voor ouderling die we niet hebben kunnen vervullen. We hebben te maken met de nodige zieken en gemeenteleden met andere lichamelijke klachten onder ons. En dat gaat het niet alleen om oudere broeders en zusters, maar ook om broeders en zusters van middelbare leeftijd. Ja, zelfs om nog een jong meisje. Verder hebben we een predikant die wel opknapt, maar nog altijd niet gezond is. We hebben te maken gehad met huwelijken die niet meer te herstellen bleken te zijn. Verder hebben we in het kerkverband te maken gehad met een scheuring. Hoewel het niet om duizenden broeders en zusters ging, greep die toch zeer diep in in het leven van diverse zustergemeenten.
Aan de andere kant zijn er ook veel mooie dingen gebeurd. Er mochten kinderen worden geboren in ons midden. Er kwamen broeders en zusters over uit andere kerken. Omdat ze hier de stem van hun Herder hoorden en herkenden en daarom bij ons wilde horen. Jonge mensen hebben belijdenis gedaan van hun geloof. Naast ziekte mocht er ook herstel van ziekte zijn. En waar we aan de ene kant te maken hebben met broeders en zusters die niet altijd even trouw zijn in het bezoeken van de kerkdiensten, hebben we een hele groep jonge mensen die er altijd zijn. En hoewel het vervullen van de ambten problemen oplevert en het aan ambtsdragers knaagt dat bepaalde broeders en zusters niet meer bezocht worden. Toch mogen we aan de andere kant ook met dankbaarheid constateren dat de kerkdiensten altijd weer doorgang konden vinden. Het kerkgebouw nog steeds in goed orde is. De catechisaties konden worden gegeven, de verenigingen draaiden, in commissies veel werk verzet kon worden. En dat allemaal dankzij de Here Jezus. Dankzij Hem die zijn gemeenten, en dus ook ons, nooit vergeet. Bij alle moeiten die we kennen, is dit onze troost en houvast. Onze machtige Here Jezus, die is gestorven, maar ook is opgestaan. Die in al zijn heerlijkheid, macht en

kracht nu in de hemel is, is ons niet vergeten. Altijd is Hij in ons midden. Altijd is Hij bij ons.

Amen